

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка

Філологічний факультет

Катедра загального мовознавства

Затверджено

на засіданні катедри
загального мовознавства
філологічного факультету
Львівського національного університету імені
Івана Франка
(протокол № 1 від 30.08 2022 р.)

Завідувач катедри Ф.С. Бацевич

Силабус з навчальної дисципліни

«Лінгвосеміотика»,

що викладається в межах ОПП «Прикладна лінгвістика»,
«Українська мова та література»
«Середня освіта (Українська мова і література)»,

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти для здобувачів

зі спеціальності **035 Філологія,**
спеціалізації **035.10 Прикладна лінгвістика,**
035.01 Українська мова та література;
спеціальності **014.01 Середня освіта (Українська мова і література)**

Силабус курсу «Лінгвосеміотика»

2022/2023 навчального року

Назва дисципліни	Лінгвосеміотика
Адреса викладання дисципліни	Львівський національний університет ім. Івана Франка м. Львів, вул. Університетська, 1.
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Філологічний факультет, кафедра загального мовознавства
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань – 03 Гуманітарні науки. Спеціальність – 035 Філологія. Спеціалізації – 035.10 Прикладна лінгвістика; 035.01 Українська мова та література. Галузь знань – 01 Освіта/Педагогіка. Спеціальність – 014.01 Середня освіта (Українська мова і література)
Викладачі дисципліни	Григорук Світлана Іллівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри загального мовознавства
Контактна інформація викладачів	svitlana.hryhoruk@lnu.edu.ua https://philology.lnu.edu.ua/employee/hryhoruk-svitlana
Консультації з питань навчання по дисципліні відбуваються	Консультації в день проведення лекцій/практичних занять (за адресою: вул.Університетська, 1, ауд.343) або онлайн-консультації за попередньою домовленістю.
Сторінка дисципліни	https://philology.lnu.edu.ua/course/linhvosemiotyka
Інформація про дисципліну	«Лінгвосеміотика» є вибірковою дисципліною зі спеціальностей 035 Філологія, 014.01 Середня освіта (українська мова і література) для освітніх програм «Прикладна лінгвістика», «Українська мова та література», «Середня освіта (Українська мова і література)», яка викладається у 8 семестрі в обсязі 3 кредитів ЄКТС.
Коротка анотація дисципліни	Вибірковий курс «Лінгвосеміотика» призначений для студентів-бакалаврів четвертого року навчання. Курс покликаний дати студентам уявлення про те, що таке семіотика і лінгвосеміотичне дослідження. Представити семіотику як метатеоретичну дисципліну, оскільки семіотичні моделі та поняття експліцитно чи імпліцитно функціонують у різних галузях при поясненні як лінгвальних, так і позалінгвальних явищ. Наприклад, відмінності між формами письма (алфавітами та ієрогліфами) залежать від особливостей співвідношення <i>означник/означуване</i> ; наявність у мові різних лексико-семантичних угруповань, таких, як синоніми, антоніми, гіпоніми та гіпероніми, зумовлена загальним семіотичним принципом структурованості будь-якої системи, зокрема мовної; комунікативні процеси здійснюються через функціонування тієї чи іншої знакової системи, а іноді кількох систем одночасно. Курс «Лінгвосеміотика» вчить студента розпізнавати знакові системи в комунікативному дискурсі; здійснювати лінгвосеміотичний аналіз різножанрових текстів та самостійно створювати тексти з використанням різних семіотичних кодів. Об'єкт вивчення лінгвосеміотики – одиниці та категорії мови, що

	<p>формують знакову систему; предмет дослідження – співвідношення мовних знаків з реаліями та поняттями (семантика), іншими мовними знаками (синтактика) та користувачами (прагматика); семіотична специфіка мовних одиниць; формування текстів і дискурсів, які розглядають як особливі семіотичні утворення та ін.</p>
<p>Мета та цілі дисципліни</p>	<p>Мета вивчення вибіркової дисципліни «Лінгвосеміотика» – ознайомити студентів із завданнями та проблематикою лінгвосеміотики, що вивчає природну мову в аспекті її спільних та відмінних рис з іншими знаковими системами, використовуваними в суспільстві; представити семіотику як метатеоретичну дисципліну.</p> <p>Загальнотеоретичні та практичні цілі курсу «Лінгвосеміотика» полягають в тому, щоб:</p> <ul style="list-style-type: none"> • окреслити коло основних проблем і завдань лінгвосеміотики; • показати метатеоретичну сутність семіотики для мовознавчих дисциплін; • ознайомити студентів із семіотичним термінологічним апаратом; • навчити студентів розпізнавати знакові системи в комунікативному дискурсі; • розкрити специфіку та виробити навички лінгвосеміотичного аналізу текстів; • продемонструвати можливості застосування знань з лінгвосеміотики на практиці (при викладанні рідної чи іноземної мови; при створенні рекламних текстів; при вивченні комунікативних процесів тощо).
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p><i>1. Основна</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. – К.: Академія, 2004. – 342 с. 2. Бацевич Ф.С. Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. – К.: Видавничий центр «Академія», 2008. – 240 с. 3. Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А.Карась. – Львів: Арсенал, 2000. – 232 с. 4. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004. – 384 с. 5. Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006. – 384 с. 6. Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017. – 152с. 7. Загнітко А. П. Сучасні лінгвістичні теорії.– Донецьк: ДонНУ, 2006. – 338 с. 8. Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоєвропейської прамови: монографія. – Запоріжжя : Кругозір, 2015. – 640 с. 9. Косенко Ю.В. Основи теорії мовної комунікації. – Суми, 2011. – 187 с. 10. Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006. – 120 с. 11. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями і проблеми: підручник. – Полтава: Довкілля-К, 2008. – 712 с. 12. Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101.

13. Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004. – 393 p.
14. Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unified Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59.
15. Parmentier R. J. Signs in Society. Studies in Semiotic Anthropology. – Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press, 1994. – 234 p.
16. Scholes R. Semiotics and interpretation. – New Haven, London: Yale University Press, 1982. – 161 p.
17. Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto–Buffalo – London, 2001. – 193 p.
18. Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.

2. Додаткова

1. Андрейчук Н. І. Інтерпретанта як людський чинник мовного семіозису // Мовознавство. – 2012. – №3. – С. 65–74.
2. Андрейчук Н.І. Перечитуючи Ч. Морріса: перегляд вимірів семіозису // Любов к слову: філологіческие заметки в честь юбилея профессора В.А.Кухаренко: сборник научных статей / Под ред. И. М. Колегаевой. – Одесса : КП ОГТ, 2018. – С.22–36.
3. Андрейчук Н. І. Потенціал лінгвосеміотичної інтерпретації для розвитку перекладознавчих студій // Записки з романо-германської філології. – 2015. – Вип. 1. – С. 8-14. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zrgf_2015_1_5
4. Андрейчук Н.І. Рівні та виміри дії знака // Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – 2019. – Вип. 70. – С. 309–322.
5. Андрейчук Н. І. Точки перетину герменевтики та лінгвосеміотики у філософських системах античності // Нова філологія. – 2014. – № 60. – С. 6-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2014_60_3
6. Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4
7. Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418.
8. Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семіотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64\(2\)_30](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30)
9. Галинська О. М. Лінгвокультурний семіотичний код – лінгвокультурний граматичний код: співвідношення та особливості // Проблеми зіставної семантики. – 2013. – Вип.

11. – С. 15-20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pzs_2013_11_5
10. Государська О. В. Семіотична модель як інструмент досягнення смислової адекватності при перекладі (на матеріалі відтворення французьких соматичних термінів українською мовою) // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 37-46. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknl_u_fil_2014_17_2_7
11. Діомідова О. Ю. Семіотичний та риторичний напрями в теорії комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 9 : Сучасні тенденції розвитку мов. – 2015. – № 12. – С. 40-45. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_9_2015_12_9
12. Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення // Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т. 272. – С. 47-50.
13. Жуковська А. В. Семіотична класифікація невербального компоненту комунікації "дотик" // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія. – 2012. – Вип. 24. – С. 73-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkyu_2012_24_13
14. Зражевська Н. І. Використання семіотичного методу в аналізі медіакультури // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – 2013. – № 3-4. – С. 13-17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drsk_2013_3-4_5
15. Ковальчук Ю. В. Знак як основна семіотична категорія (модель знаку Ч. Пірса і Ф. де Соссюра, три види знаків за Ч. Пірсом) // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. – 2014. – Т. 16. – № 2(5). – С. 262-266. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2\(5\)_42](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2(5)_42)
16. Ковтуненко Е. С. Методологічні підходи в семіотичному аналізі // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Сер.: Соціологія. – 2013. – Т. 211. – Вип. 199. – С. 44-48. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdusoc_2013_211_199_10
17. Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.
18. Куліченко А. К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.
19. Линник Т. Г. Мотивованість мовного знака в ранньому онтогенезі // Мовознавство. – 2001. – № 6. – С. 57-66.
20. Лікарчук Н. В. Базові семіотичні моделі комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 22 : Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін. – 2015. – Вип. 16. – С. 69-74. – Режим

- доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_022_2015_16_15
21. Лукаш Г. П. Семіотика конотонімів: знак і символ // Лінгвістика. – 2013. – № 2. – С. 186-193. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ling_2013_2_27
 22. Макарук Л. Л. Проблеми дослідження семіотично ускладнених текстів // Науковий вісник Чернівецького університету. Германська філологія. – 2014. – Вип. 692-693. – С. 69-72. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchnugf_2014_692-693_22
 23. Мараб'ян К. Французькі фольклорні тексти як об'єкт лінгвосеміотичних досліджень // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. – 2016. – Вип. 1. – С. 68-71. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuufilol_2016_1_15
 24. Мацишина І. В. Семіотика рекламного тексту // Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Філософія. Соціологія. Політологія. – 2012. – Т. 20. – Вип. 22(3). – С. 56-62. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22\(3\)_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22(3)_14)
 25. Нікончук О. М. Відлуння міждисциплінарності симулякра у лінгвістичній семіотиці // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 144-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2014_17_2_20
 26. Олійник Т. Семіотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88
 27. Остапович О. Я. Семіотико-герменевтичний підхід до вивчення пареміології // Мова і культура. – 2014. – Вип. 17. – Т. 4. – С. 21-26. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mik_2014_17_4_6
 28. Палієнко А. М. Семіотичний аналіз медіатексту: теоретичні основи // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. – 2013. – Вип. 111. – С.225-228. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2013_111_56
 29. Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.
 30. Погребняк І. В. Семіотичні ідеї як наукова проблема: історична реконструкція // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. – 2017. – Вип. 31(1). – С.184-186. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2017_31\(1\)_52](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2017_31(1)_52)
 31. Погребняк І. Історична парадигма семіотики //Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.
 32. Погребняк І. Семіотична традиція: генеза і тенденції розвитку// Науковий Вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. – 2017. – № 26. – Т.1. – С.56-

	<p>58.</p> <p>33. Сидельникова Л. В. Значення семіотики в системі сучасних наук // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2010. – Вип. 521. – С. 43-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2010_521_12</p> <p>34. Собуцький М. А. Психоаналітична семіотика і стратегії репрезентації в культурі античності та середньовіччя // Мовні і концептуальні картини світу. 36. Наукових праць. – № 6. – Кн. 2. – К.: Прайм-М. – С. 221-226.</p> <p>35. Хайруліна Н. Ф. Семіотична модель як інтертекстуальна інтерпретація "знаковості" художнього твору // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія. – 2017. – Вип. 76. – С. 341-344. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIFL_2017_76_78</p> <p>36. Шепетяк О. Класифікація знаків у семіотиці Чарльза Пірса // Університетська кафедра. – 2014. – № 3. – С. 129-136. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukaf_2014_3_13</p> <p>37. Atkin A. Peirce's Theory of Signs // The Stanford Encyclopedia of Philosophy / Edward N. Zalta (ed.). – Access mode: https://plato.stanford.edu/archives/sum2013/entries/peirce-semiotics/</p> <p>3. <i>Словники, енциклопедії</i></p> <p>1. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля-К, 2006. – 716 с.</p> <p>2. Asher R. The Encyclopedia of Language and Linguistics. – Oxford, N. Y.: Pergamon Press, 1994. – Vol. 1–10.</p> <p>3. Danesi M. Encyclopedic Dictionary of Semiotics, Media, and Communications. – Toronto– Buffalo – London, 2000. –266 p.</p> <p>4. Greimas A. J., Courtes J. Semiotics and Language: An Analitical Dictionary. – Bloomington: Indiana University Press, 1982. – 409 p.</p> <p>5. Sebeok T. Encyclopedic Dictionary of Semiotics / M. Danesi (ed.). – Berlin : Mouton De Gruyter, 2010. – 1662 p.</p>
Тривалість курсу	Один семестр (8-й)
Обсяг курсу	Загальний обсяг – 90 годин, у т. ч. 14 годин лекційних, 28 годин практичних і 48 годин самостійної роботи.
Очікувані результати навчання	<p>Після завершення цього курсу студент буде знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> • предмет та завдання курсу; • основні положення теорії лінгвосеміотики; • семіотичну термінологію; • історію формування і розвитку лінгвосеміотики; • різні типи знаків та знакових систем як в мові, так і поза мовою; • основні процеси семіозису; • специфіку мови як знакової системи. <p>вміти:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • оцінювати здобутки вчених у розробці проблем загальної семіотики та лінгвосеміотики; • володіти термінологічним апаратом сучасної семіотики; • усвідомлювати етапи розвитку семіотики як науки; • аналізувати семіотичні системи різних типів; • здійснювати лінгвосеміотичний аналіз різножанрових текстів; • створювати тексти з використанням різних семіотичних кодів; • застосовувати набуті знання і вміння у практиці викладання.
Ключові слова	Семіотика, лінгвосеміотика, семіозис, процес означування, семіологія, знак, мовний знак, знак-індекс (індексальний знак), знак-ікона (іконічний знак), знак-символ, знакова система, знакова ситуація, семіосфера, означник (ексформа), означуване (інформа), план вираження, план змісту знака, семіотична школа, семіотичний континуум, вербальна семіотика, невербальна семіотика, код, комунікація, текст, контекст.
Формат курсу	Очний
Теми	* СХЕМА КУРСУ
Підсумковий контроль, форма	Залік в кінці семестру
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з таких дисциплін: Вступ до мовознавства, лінгвістика тексту, етнолінгвістика, філософія, психологія, історія літератури.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	Викладач використовує такі навчальні методи: -за типом пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний, проблемне викладання, частково-пошуковий (евристичний), дослідницький методи; -за дидактичними завданнями: словесні - лекція, евристична бесіда, навчальна дискусія; наочні - ілюстрація, демонстрація; практичні - робота з текстом, реферати, самостійні дослідницькі письмові роботи студентів; -інтерактивні методи: робота в міні-групах, ділові ігри.
Необхідне обладнання	Проектор, екран, ноутбук, доступ до інтернету.
Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за наступним співвідношенням: <ul style="list-style-type: none"> • робота на практичних заняттях: 30% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30; • поточне тестування за 2 змістовими модулями: 20% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 20; • підготовка реферату з лінгвосеміотики (на вибір студента із запропонованих викладачем тем): 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 10; • лінгвосеміотичний аналіз тексту (на вибір студента): 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 10; • підсумкова контрольна робота та усне опитування з теоретичних питань курсу (залік): 30% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30. Підсумкова максимальна кількість балів - 100. Тематика рефератів.

	<ul style="list-style-type: none"> • Семіотика як метатеорія для гуманітарних дисциплін • Етапи становлення лінгвосеміотичного вчення. • Розвиток лінгвосеміотичних ідей в античну добу. • Лінгвосеміотичні ідеї в період Середньовіччя. • Лінгвофілософія та семіотичні ідеї в 16-18 ст. • Значення праць Ч. Пірса (Ч. Моріса, Ф. де Сосюра) для розвитку семіотики. • Знак як центральне поняття семіотики. • Знакові системи та їхні види. • Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису. • Мовний знак та його основні типи. • Відмінність природної мови від систем комунікації тварин. • Класифікація знаків Ч.С.Пірса. • Концепція мовного знака О.Потебні. • Іконічні знаки в системі природної мови. • Репрезентанти індексальних знаків на мовних рівнях. • Функціонування символічних знаків у системі природної мови. • Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. • Невербальні засоби комунікації. • Семіотичний підхід у студіюванні масових комунікацій. • Семіотика медіатекстів. • Семіотика рекламних повідомлень. • Прикладна семіотика: здобутки та перспективи. • Пазиграфія як система міжнародного смислового письма. • Семіотика інформаційних мов. • Роль семіотики в перекладознавчій діяльності. • Семіотичні школи другої половини ХХ – поч. ХХІ ст. • Напрями досліджень у сучасній семіотиці. <p>Письмові роботи. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента (відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування) є підставою для її незарахування викладачем.</p> <p>Очікується, що творчі роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями.</p> <p>Відвідання занять є важливою складовою навчання. Очікується, що студенти відвідають усі лекції і практичні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття.</p> <p>Враховується активність студентів під час практичних занять.</p> <p>Студенти зобов'язані дотримуватися строків, визначених для виконання усіх видів робіт, передбачених курсом.</p> <p>Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p>
<p>Питання до контрольної роботи (заліку)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Об'єкт і предмет дослідження семіотики. 2. Міждисциплінарний характер семіотики, її зв'язок з природничими та гуманітарними науками. 3. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 4. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 5. Проблематика лінгвосеміотики. 6. Знак як центральне поняття семіотики.

7. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності та білатеральності.
8. Проблема типології знаків.
9. Поняття знакової системи. Види знакових систем.
10. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису.
11. Етапи розвитку та усвідомлення знакових систем. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп).
12. Дискусія про природу імен у Давній Греції. Діалог Платона «Кратил». Ідеї Аристотеля.
13. Середньовічна дискусія реалістів та номіналістів про природу універсалій (загальних понять) та їх позначення.
14. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.): «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца.
15. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса.
16. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи.
17. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». Розмежування трьох семіотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики.
18. Ф. де Сосюр – засновник лінгвосеміотики. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці у концепції Ф. де Сосюра.
19. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром).
20. Е. Касінер про три стадії розвитку форм мови: стадії мімічного, аналогічного та символічного вираження.
21. Семіотичні погляди Р.Якобсона.
22. Семіотичні школи та напрями в др. пол. ХХ – поч. ХХІ ст.
23. Природна людська мова як первинна моделююча та універсальна знакова система.
24. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин.
25. Найважливіші риси мовних знаків.
26. Типи мовних знаків залежно від рівнів мови та комунікативної мети.
27. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови.
28. Знаки-індекси в системі природної мови.
29. Симетрія та асиметрія індексальних знаків.
30. Іконічність у системі природної мови. Класи мовних іконічних знаків.
31. Символічні знаки в системі природної мови. Конвенціональна природа мовних знаків.
32. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів.
33. Основні постулати сучасної лінгвосеміотики.
34. Дискусійні питання сучасної лінгвосеміотики.
35. Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень.
36. Поняття комунікативного акту. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів.
37. Основні моделі комунікації.
38. Семіотика невербальної комунікації.
39. Текст як об'єкт лінгвосеміотики.

	<p>40. Семіотика медіатекстів.</p> <p>41. Семіотичний аналіз художнього тексту.</p> <p>42. Семіотика креолізованого рекламного тексту.</p> <p>43. Штучна семіотика та її напрями. Знаки алфавітного письма.</p> <p>44. Знакові системи запису. Пазиграфія як система міжнародного смислового письма.</p> <p>45. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

СХЕМА КУРСУ

Тиж. / год.	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)	Література	Завдання, год.	Термін виконання
МОДУЛЬ І. Змістовий модуль 1. Семіотика як міждисциплінарна наука, її метатеоретична сутність. Формування і розвиток лінгвосеміотики, її проблематика.					
1 т. 2 год.	Тема лекції 1: Значення семіотики для мовознавства. Основні семіотичні поняття. <ol style="list-style-type: none"> 1. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 2. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 3. Знак як центральне поняття семіотики. 4. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності та білатеральності. 5. Проблема типології знаків. 6. Поняття знакової системи. Види знакових систем. 7. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису. 	лекція	<p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Андрейчук Н. І. Інтерпретанта як людський чинник мовного семіозису // Мовознавство. – 2012. – №3. – С. 65–74.</p> <p>Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.</p> <p>Нікончук О. М. Відлуння міждисциплінарності симулякра у лінгвістичній семіотиці // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 144-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2014_17_2_20</p> <p>Сидельникова Л. В. Значення семіотики в системі сучасних наук // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2010. – Вип. 521. – С. 43-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2010_521_12</p>	<p>Опрацювання наукових праць за темою заняття.</p> <p>3 год.</p>	1 т.

1 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 1: Предмет семіотики, її мета та завдання. Місце лінгвосеміотики серед конкретних семіотик.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Об'єкт і предмет дослідження семіотики. Знакова природа інформації. 2. Міждисциплінарний характер семіотики, її зв'язок з природничими та гуманітарними науками. 3. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 4. Єдність семіотичного континууму. Універсум семіотики: від генетичного коду до вербальних знакових систем. 5. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 6. Проблематика лінгвосеміотики. 	практичне заняття	<p>Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004. Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.</p> <p>Нікончук О. М. Відлуння міждисциплінарності симулякра у лінгвістичній семіотиці // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 144-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2014_17_2_20</p> <p>Сидельникова Л. В. Значення семіотики в системі сучасних наук // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2010. – Вип. 521. – С. 43-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2010_521_12</p>	<p>Підготовка розгорнутого повідомлення про значення семіотики для мовознавства.</p> <p>2 год.</p>	1 т.
2 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 2: Основні поняття семіотики.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Знак як центральне поняття семіотики. 2. Аспекти дослідження знаків. 3. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності та білатеральності. 4. Семіотичний трикутник. 5. Проблема типології знаків. 6. Поняття знакової системи. Види знакових систем. 7. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису. 	практичне заняття	<p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004. Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Андрейчук Н. І. Інтерпретанта як людський чинник мовного семіозису // Мовознавство. – 2012. – №3. – С. 65–74.</p> <p>Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.</p>	<p>Підготовка розгорнутого повідомлення про унілатеральну та білатеральну концепції знака.</p> <p>2 год.</p>	2 т.

3 т. 2 год.	<p>Тема лекції 2: Формування і розвиток лінгвосеміотики. Лінгвосеміотичні ідеї часів античності, середньовіччя та доби раціоналізму.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп). 2. Дискусії про природу найменування в античності (теорії <i>фюсей</i> [<i>physei</i>] та <i>месей</i> [<i>thesei</i>]). Аристотель про умовний зв'язок між річчю та її іменем. 3. Погляди на природу мови в діалозі Платона «Кратил». 4. Дискусія реалістів та номіналістів в епоху середньовіччя про природу універсалій (загальних понять) та їх позначення. 5. Логіко-лінгвістичні вчення схоластики 12-14 ст. Теорія модистів (Симон Дакійський, Йоан Дакійський, Томас Ерфуртський). 6. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.): «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца. 	лекція	<p>Бачевич Ф.С.Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. – К.: Видавничий центр «Академія», 2008. Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000</p> <p>Андрейчук Н. І. Точки перетину герменевтики та лінгвосеміотики у філософських системах античності // Нова філологія. – 2014. – № 60. – С. 6-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2014_6_0_3</p> <p>Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418.</p> <p>Погребняк І. Історична парадигма семіотики //Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.</p>	Опрацювання наукових праць за темою заняття. 3 год.	3 т.
3 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 3: Лінгвосеміотичні ідеї часів античності та середньовіччя.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Етапи розвитку та усвідомлення знакових систем. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп). 2. Дискусія про природу імен у Давній Греції. Діалог Платона «Кратил». Ідеї Аристотеля. 3. Середньовічна дискусія реалістів та номіналістів про природу універсалій (загальних понять) та їх позначення. 	практичне заняття	<p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Андрейчук Н. І. Точки перетину герменевтики та лінгвосеміотики у філософських системах античності // Нова філологія. – 2014. – № 60. – С. 6-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2014_6_0_3</p> <p>Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418.</p> <p>Погребняк І. Історична парадигма семіотики</p>	Підготовка розгорнутого повідомлення про теорії <i>фюсей</i> та <i>месей</i> . 2 год.	3 т.

	4. Логіко-лінгвістичні вчення схоластики 12-14 ст. Теорія модистів (Симон Дакійський, Йоан Дакійський, Томас Ерфуртський).		//Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.		
4 т. 2 год.	Тема практичного заняття 4: Лінгвосеміотичні ідеї доби раціоналізму. 1. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.). 2. «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. 3. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. 4. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца.	практичне заняття	Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418. Погребняк І. Історична парадигма семіотики //Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.	Підготовка реферату (на вибір студента із запропонованих викладачем тем). 2 год.	4 т.
5 т. 2 год.	Тема лекції 3: Семіотичні концепції Ч.С.Пірса, Ч.У.Моріса, Ф. де Сосюра, Е.Касірера, Р.Якобсона. Семіотичні школи та напрями в др. пол. XX – поч. XXI ст. 1. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса. 2. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи. 3. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». Розмежування трьох семіотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики. 4. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці в концепції Ф. де Сосюра. 5. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром): • довільність (умовність) • лінійність • незмінність та мінливість. 6. Е. Касірер про три стадії розвитку форм	лекція	Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101. Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unifi ed Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59. Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006. Андрейчук Н.І. Перечитуючи Ч. Морріса: перегляд вимірів семіозису //Любовь к слову: филологические заметки в честь юбилея профессора В.А.Кухаренко: сборник научных статей / Под ред. И. М. Коллегаевой. – Одесса : КП ОГТ, 2018. – С. 22–36. Андрейчук Н.І. Рівні та виміри дії знака //Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – 2019. – Вип. 70. – С. 309–322. Ковальчук Ю. В. Знак як основна семіотична категорія (модель знаку Ч. Пірса і Ф. де Сосюра, три види знаків за Ч. Пірсом) // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. – 2014. – Т. 16. – № 2(5). – С. 262-266. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16	Опрацювання наукових праць за темою заняття. 3 год.	5 т.

	<p>мови.</p> <p>7. Семіотичні погляди Р.Якобсона.</p> <p>8. Семіотичні школи та напрями в др. пол. XX – поч. XXI ст.</p>		<p>_2(5)_42</p> <p>Шепетяк О. Класифікація знаків у семіотиці Чарльза Пірса // Університетська кафедра. – 2014. – № 3. – С. 129-136. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukaf_2014_3_13</p>		
5 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 5: Семіотичні концепції Ч.С.Пірса та Ч.У.Моріса.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ч.С.Пірс – засновник семіотики Нового часу. 2. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса. 3. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи. 4. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». 5. Розмежування трьох семіотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики (за Ч.У.Морісом). 	практичне заняття	<p>Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unified Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59.</p> <p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006.</p> <p>Андрейчук Н.І. Перечитуючи Ч. Морріса: перегляд вимірів семіозису // Любов к слову: філологічні замітки в честь юбілея професора В.А.Кухаренко: збірник наукових статей / Под ред. И. М. Колегаевой. – Одеса : КП ОГТ, 2018. – С. 22–36.</p> <p>Андрейчук Н.І. Рівні та виміри дії знака // Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – 2019. – Вип. 70. – С. 309–322.</p> <p>Ковальчук Ю. В. Знак як основна семіотична категорія (модель знаку Ч. Пірса і Ф. де Сосюра, три види знаків за Ч. Пірсом) // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. – 2014. – Т. 16. – № 2(5). – С. 262-266. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2(5)_42</p> <p>Шепетяк О. Класифікація знаків у семіотиці Чарльза Пірса // Університетська кафедра. – 2014. – № 3. – С. 129-136. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukaf_2014_3_13</p>	<p>Підготовка письмового розгорнутого повідомлення про семіотичну концепцію Ч.С.Пірса (Ч.У.Моріса, Ф. де Сосюра) (на вибір студента).</p> <p>2 год.</p>	5 т.
6 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 6: Семіологічна концепція Ф. де Сосюра. Семіотичні погляди Е.Касірера, Р.Якобсона. Семіотичні школи та напрями в др. пол. XX – поч. XXI ст.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ф. де Сосюр – засновник лінгвосеміотики. 	практичне заняття	<p>Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101.</p> <p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Бацевич Ф.С. Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. – К.: Видавничий</p>	<p>Конспектування основних положень розділів «Природа лінгвістичного знака»</p> <p>i</p>	6 т.

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці у концепції Ф. де Сосюра. 3. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром): <ul style="list-style-type: none"> • довільність (умовність) • лінійність • незмінність та мінливість. 4. Е. Касіреп про три стадії розвитку форм мови: стадії мімічного, аналогічного та символічного вираження. 5. Семіотичні погляди Р.Якобсона. 6. Семіотичні школи та напрями в др. пол. ХХ – поч. ХХІ ст. 		<p>центр «Академія», 2008. Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006.</p> <p>Погребняк І. Історична парадигма семіотики // Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). – 2017.</p> <p>Погребняк І. В. Семіотичні ідеї як наукова проблема: історична реконструкція // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. – 2017. – Вип. 31(1). – С.184-186.</p>	<p>«Незмінність та мінливість знака» з праці Ф. де Сосюра «Курс загальної лінгвістики» (К.: Основи, 1998. – С.86-101).</p> <p>Підготовка до модульної контрольної роботи.</p> <p>2 год.</p>	
МОДУЛЬ II.					
Змістовий модуль 2. Своєрідність мови як знакової системи. Семіотика вербальної та невербальної комунікації.					
7 т. 2 год.	<p>Тема лекції 4: Специфіка мови як знакової системи.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття природної та штучної мови. 2. Природна людська мова як первинна моделююча та універсальна знакова система. 3. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин. 4. Найважливіші риси мовних знаків: двобічність (у деяких концепціях – однобічність), системність, довільність стосовно референтів (денотатів), відтворюваність у вживанні, інформативність, узагальненість стосовно позначуваного, комбінаторність, мотивованість іншими знаками у системі мови. 5. Мова як складна багаторівнева ієрархічна 	лекція	<p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.</p> <p>Линник Т. Г. Мотивованість мовного знака в ранньому онтогенезі // Мовознавство. - 2001. – № 6. – С. 57-66.</p>	<p>Підготовка розгорнутого повідомлення про відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин.</p> <p>3 год.</p>	7 т.

	<p>система. Типи мовних знаків залежно від рівнів мови та комунікативної мети: лексеми (слова) – номінативні знаки, речення (висловлювання) – комунікативні, морфеми і словосполучення – структурні.</p> <p>6. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови.</p>				
7 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 7: Мова як універсальна знакова система.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття природної та штучної мови. Природна людська мова як первинна моделююча знакова система. 2. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин. 3. Найважливіші риси мовних знаків: двобічність (у деяких концепціях – однобічність), системність, довільність стосовно референтів (денотатів), відтворюваність у вживанні, інформативність, узагальненість стосовно позначуваного, комбінаторність, мотивованість іншими знаками у системі мови. 4. Мова як складна багаторівнева ієрархічна система. 5. Знакова природа одиниць мови: лексеми (слова) – номінативні знаки, речення (висловлювання) – комунікативні, морфеми і словосполучення – структурні. 6. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови. 	практичне заняття	<p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.</p> <p>Линник Т. Г. Мотивованість мовного знака в ранньому онтогенезі // Мовознавство. - 2001. - № 6. – С. 57-66.</p>	<p>Підготовка реферату (на вибір студента із запропонованих викладачем тем).</p> <p>2 год.</p>	7 т.

8 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 8: Основні постулати та дискусійні питання сучасної лінгвoseміотики.</p> <p>1. Основні постулати сучасної лінгвoseміотики:</p> <ul style="list-style-type: none"> • синхронна стійкість зв'язку означника (ексформи) і означуваного (інформи) мовного знака з можливістю їхніх діахронних зрушень; • структурність знака, нечленованість; • асиметричний дуалізм мовного знака (С.Карцевський), тобто відсутність однозначного зв'язку між означником і означуваним, що уможлиблює явища полісемії, синонімії та омонімії. <p>2. Дискусійні питання лінгвoseміотики:</p> <ul style="list-style-type: none"> • теорії білатеральності (двобічності) або унілатеральності (однобічності) мовних знаків; • моделі семіозису (процесу означування); • можливості використання понять лінгвoseміотики до таких утворень, як текст і дискурс та ін. 	практичне заняття	<p>Загнітко А. П. Сучасні лінгвістичні теорії.– Донецьк: ДонНУ, 2006.– К., 1999.</p> <p>Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями і проблеми: підручник. – Полтава: Довкілля-К, 2008.</p> <p>Danesi M. Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. – Toronto, 2004.</p> <p>Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.</p>	<p>Підготовка реферату (на вибір студента із запропонованих викладачем тем).</p> <p>2 год.</p>	8 т.
9 т. 2 год.	<p>Тема лекції 5: Індексальні, іконічні та символічні знаки в системі природної мови.</p> <p>1. Знаки-індекси в системі природної мови:</p> <ul style="list-style-type: none"> • інтонація • вигуки • шифтери. <p>2. Симетрія та асиметрія індексальних знаків.</p>	лекція	<p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоєвропейської прамови: монографія. – Запоріжжя: Кругозір, 2015.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p>	<p>Опрацювання наукової літератури за темою заняття.</p> <p>3 год.</p>	9 т.

	<p>3. Класи мовних іконічних знаків. Фонетична іконічність. Іконічність у графіці.</p> <p>4. Лексична іконічність</p> <p>5. Граматична іконічність:</p> <ul style="list-style-type: none"> • іконічність у морфології • іконічність у синтаксисі. <p>6. Типологічні різновиди знаків-символів у мові. Конвенціональна природа мовних знаків.</p> <p>7. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів.</p>		<p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення //Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т.272. – С.47-50.</p> <p>Галинська О. М. Лінгвокультурний семіотичний код – лінгвокультурний граматичний код: співвідношення та особливості // Проблеми зіставної семантики. – 2013. – Вип. 11. – С. 15-20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pzs_2013_11_5</p>		
9 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 9: Типи знаків у природній мові. Знаки-індекси.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Основні ознаки індексальних знаків. 2. Знаки-індекси у біокомунікації. 3. Індексальні знаки у жестах і міміці людини. 4. Знаки-індекси в системі природної мови: <ul style="list-style-type: none"> • інтонація • вигуки • шифтери. 5. Симетрія та асиметрія індексальних знаків. 	практичне заняття	<p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення //Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т.272. – С.47-50.</p>	Навести приклади індексальних знаків у системі природної мови.	9 т.
10 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 10: Іконічні знаки та знаки-символи.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Іконічні знаки в комунікації тварин. 2. Іконічні знаки у жестах та міміці людини. 3. Іконічність у системі природної мови. Класи мовних іконічних знаків: <ul style="list-style-type: none"> • Фонетична іконічність. • Іконічність у графіці. 	практичне заняття	<p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоевропейської прамови: монографія. – Запоріжжя: Кругозір, 2015.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»:</p>	Навести приклади іконічних та символічних знаків у системі природної мови.	10 т.

	<ul style="list-style-type: none"> • Лексична іконічність. • Граматична іконічність: • іконічність у морфології • іконічність у синтаксисі. <p>4. Знаки-символи в культурних (природних і штучних) семіотиках.</p> <p>5. Символічні знаки в системі природної мови. Конвенціональна природа мовних знаків.</p> <p>6. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів.</p> <p>7. Типологічні різновиди знаків-символів у мові.</p>		<p>спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Галинська О. М. Лінгвокультурний семіотичний код – лінгвокультурний граматичний код: співвідношення та особливості // Проблеми зіставної семантики. – 2013. – Вип. 11. – С. 15-20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pzs_2013_11_5</p>		
11 т. 2 год.	<p>Тема лекції 6: Семіотика і теорія комунікації. Семіотика вербальної та невербальної комунікації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. 2. Поняття комунікативного акту. 3. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів. 4. Основні моделі комунікації. 5. Вербальна семіотика. 6. Невербальна семіотика. <ul style="list-style-type: none"> • паралінгвістика • кінесика • окулесика • гаптика • проксеміка. 	лекція	<p>Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. – К.: Академія, 2004.</p> <p>Косенко Ю.В. Основи теорії мовної комунікації. – Суми, 2011.</p> <p>Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Жуковська А. В. Семіотична класифікація невербального компоненту комунікації "дотик" // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія. – 2012. – Вип. 24. – С. 73-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkyu_2012_24_13</p> <p>Куліченко А. К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.</p> <p>Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.</p> <p>Scholes R. Semiotics and interpretation. – New Haven, London: Yale University Press, 1982.</p>	Опрацювання наукової літератури за темою заняття.	11 т.
11 т.	Тема практичного заняття 11: Семіотика і теорія комунікації.	практичне заняття	<p>Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. – К.: Академія, 2004.</p> <p>Косенко Ю.В. Основи теорії мовної</p>	Підготовка розгорнутого	11 т.

2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. 2. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів. 3. Основні моделі комунікації. 4. Семіотика вербальної комунікації 5. Семіотика невербальної комунікації. 		<p>комунікації. – Суми, 2011. Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Лікарчук Н. В. Базові семіотичні моделі комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 22 : Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін. – 2015. – Вип. 16. – С. 69-74. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_022_2015_16_15</p> <p>Діомідова О. Ю. Семіотичний та риторичний напрями в теорії комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 9 : Сучасні тенденції розвитку мов. – 2015. – №. 12. – С. 40-45. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_9_2015_12_9</p>	повідомлення про основні моделі комунікації. 2 год.	
12 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 12: Семіотика невербальної комунікації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Паралінгвістика. 2. Кінесика. 3. Окулесика. 4. Гаптика. 5. Проксеміка. 	практичне заняття	<p>Косенко Ю.В. Основи теорії мовної комунікації. – Суми, 2011. Sebeok T. Signs: An Introduction to Semiotics. – Toronto– Buffalo – London, 2001.</p> <p>Жуковська А. В. Семіотична класифікація невербального компоненту комунікації "дотик" // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія. – 2012. – Вип. 24. – С. 73-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkyu_2012_24_13</p> <p>Куліченко А. К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.</p> <p>Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.</p>	Здійснити семіотичний аналіз невербальної поведінки телевізійного ведучого (на вибір студента). 2 год.	12 т.
13 т. 2 год.	Тема лекції 7: Прикладне значення семіотики. Семіотичний аналіз текстів. Семіотика і перекладознавство. Штучна семіотика та її напрями.	лекція	<p>Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004</p> <p>Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій</p>	Опрацювання наукової літератури за темою заняття.	13 т.

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Текст як об'єкт лінгвосеміотики. 2. Фольклорний текст в семіотичному аспекті. 3. Семіотика медіатекстів. 4. Семіотичний аналіз художнього тексту. 5. Семіотика креолізованого рекламного тексту. 6. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності. 7. Штучна семіотика та її напрями. 		<p>комунікації. – Львів: ПАІС, 2006.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4</p> <p>Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семіотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30</p> <p>Олійник Т. Семіотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88</p> <p>Палієнко А. М. Семіотичний аналіз медіатексту: теоретичні основи // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. – 2013. – Вип. 111. – С.225-228. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2013_111_56</p>	2 год.	
13 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 13: Семіотичне дослідження текстів.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Текст як об'єкт лінгвосеміотики. 2. Фольклорний текст в семіотичному аспекті. 3. Семіотика медіатекстів. 	практичне заняття	<p>Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004</p> <p>Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний</p>	Здійснити лінгвосеміотичний аналіз креолізованого рекламного тексту (на вибір студента).	13 т.

	<p>4. Лінгвосеміотичний аналіз художнього тексту.</p> <p>5. Семіотика креолізованого рекламного тексту.</p>		<p>комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4</p> <p>Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семіотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30</p> <p>Зражевська Н. І. Використання семіотичного методу в аналізі медіакультури // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – 2013. – № 3-4. – С. 13-17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drsk_2013_3-4_5</p>	2 год.	
14 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 14: Семіотика і перекладознавство. Штучна семіотика та її напрями.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності. 2. Штучна семіотика та її напрями. 3. Знаки алфавітного письма. 4. Знакові системи запису. Пазиграфія як система міжнародного смислового письма. 5. Семіотика інформаційних мов. 	практичне заняття	<p>Андрейчук Н. І. Потенціал лінгвосеміотичної інтерпретації для розвитку перекладознавчих студій // Записки з романо-германської філології. – 2015. – Вип. 1. – С. 8-14. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zrgf_2015_1_5</p> <p>Олійник Т. Семіотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88</p>	<p>Підготовка розгорнутого повідомлення про роль семіотики в перекладознавчій діяльності.</p> <p>Підготовка до модульної контрольної роботи.</p> <p>2 год.</p>	14 т.